



Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз П 7/2023
21.06.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Мирољуба Томића, Дубравке Дамјановић, Светлане Томић Јокић и Бате Цветковића, чланова већа, са саветником Машом Денић, записничарем, у привредно-казненом поступку против окривљених АА и ББ, као окривљених одговорних лица и др., због привредног преступа из члана 88. став 1. тачка 39) и став 2. и члана 88. став 1. тачка 9) и став 2. Закона о спречавању прања новца и финансирања тероризма и др., одлучујући о захтевима за заштиту законитости Врховног јавног тужиоца Ктз 1585/22 од 08.06.2023. године и Ктз 2/23 од 08.06.2023. године, поднетим против правноснажних решења Привредног суда у Београду Пк 172/16 оба од 05.10.2021. године, ПКВ 62/21 од 15.12.2022. године и ПКВ 64/21 од 13.12.2022. године, у седници већа одржаној дана 21.06.2023. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

УСВАЈАЈУ СЕ, као основани, захтеви за заштиту законитости Врховног јавног тужиоца Ктз 1585/22 од 08.06.2023. године и Ктз 2/23 од 08.06.2023. године, па се **УКИДАЈУ** правноснажна решења Привредног суда у Београду Пк 172/16 оба од 05.10.2021. године, ПКВ 62/21 од 15.12.2022. године и ПКВ 64/21 од 13.12.2022. године и предмет враћа Привредном суду у Београду на поновно одлучивање.

Образложење

Решењем Привредног суда у Београду Пк 172/16 од 05.10.2021. године, усвојен је захтев окривљеног АА, поднет преко браниоца – адвоката Косте Даниловића за исплату трошкова поступка у износу од 162.000,00 динара, док је у преосталом делу захтев за накнаду трошкова поступка одбијен као неоснован и наложено је рачуноводству суда да исплати наведени износ на рачун браниоца окривљеног.

Решењем Привредног суда у Београду ПКВ 62/21 од 15.12.2022. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног одговорног лица АА, адвоката Косте Даниловића, изјављена против првостепеног решења.

Решењем Привредног суда у Београду Пк 172/16 од 05.10.2021. године, усвојен је захтев окривљеног ББ, поднет преко браниоца – адвоката Владимира Хрстовића, за исплату трошкова поступка у износу од 130.500,00 динара, док је у преосталом делу

захтев за накнаду трошкова поступка одбијен као неоснован и наложено је рачуноводству суда да исплати наведени износ на рачун браниоца окривљеног.

Решењем Привредног суда у Београду ПКВ 64/21 од 13.12.2022. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног одговорног лица ББ, адвоката Владимира Христовића, изјављена против првостепеног решења.

Против наведених правноснажних решења о трошковима поступка, захтеве за заштиту законитости је поднео Врховни јавни тужилац, „због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП у вези члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, члана 265. став 1. ЗКП и 261. став 2. тачка 1) до 6) ЗКП у вези члана 56 ЗПП“, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев за заштиту законитости, у делу у коме се одбија захтев за накнаду трошкова поступка и врати предмет на поновно одлучивање Привредном суду у Београду.

Врховни суд је на основу одредбе члана 30. ЗКП, на седници већа, донео решење о спајању привредно – казних поступака у предметима Кзз П 7/23 и Кзз П 8/23, ради вођења јединственог поступка против више лица, као окривљених одговорних лица због привредног преступа из члана 88. став 1. тачка 39) и став 2. и члана 88. став 1. тачка 9) и став 2. Закона о спречавању прања новца и финансирања тероризма и доношења јединствене одлуке под бројем Кзз П 7/23.

Врховни суд је поступајући у у смислу члана 56. Закона о привредним преступима („Сл. гласник РС“, бр.101/2005) доставио примерке захтева за заштиту законитости Врховног јавног тужиоца браниоцима окривљених одговорних лица, адвокату Кости Даниловићи и адв.Владимиру Христовићу, у складу са одредбом члана 488. став 1. КЗ, и у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљених, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета и правноснажна решења против којих су захтеви за заштиту законитости поднети, те је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтеви за заштиту законитости Врховног јавног тужиоца су основани.

Врховни јавни тужилац као разлог подношења захтева за заштиту законитости, истиче битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП у вези члана 265. став 1. ЗКП и 261. став 2. тачка 1) до 6) ЗКП, док из образложења захтева произлази да су побијана правноснажна решења донета уз повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП.

Одредбом члана 261. став 2. тачка 7) ЗКП, између осталог прописано је да трошкови кривичног поступка обухватају награду и нужне издатке браниоца.

Закон о привредним преступима предвидео је у члану 56. да се, ако одредабама тог закона није другачије одређено, у поступку за привредне преступе сходно примењују одредбе ЗКП, између осталог, о трошковима кривичног поступка, о редовним правним лековима и о захтеву за заштиту законитости.

Одредбом члана 265. став 1. ЗКП, која се примењује у конкретном случају на основу члана 56. Закона о привредним преступима, поред осталог, прописано је да када

се обустави кривични поступак или се оптужба одбије или се окривљени ослободи од оптужбе, трошкови кривичног поступка из члана 261. став 2. тачка 1) до б) ЗКП, нужни издаци окривљеног и нужни издаци и награда браниоца падају на терет буџетских средстава суда.

Чланом 2. став 2. Тарифе о наградама и накнадама за рад адвоката, прописано је да су странке или надлежни орган дужни да адвокату плате и награду и накнаду трошкова. Тарифним бројем 4. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката у ставу 1. прописано је да адвокату припада награда из Тарифног броја 1. за састављање поднесака, поред осталог и образложених поднесака којима се указује на чињенице које говоре у прилог одбрани – алинеја 11.

Одредбом члана 8. Адвокатске тарифе прописано је да адвокату припада накнада за стварне трошкове који су били потребни за обављање поверених му послова. Одредбом члана 9. исте Тарифе, између осталог, прописано је да за обављање послова изван седишта адвокатске канцеларије, адвокату припада накнада за превоз и то за превоз сопственим возилом у висини од 30% од цене најквалитетнијег бензина по пређеном километру.

Имајући у виду наведено, основано се поднетим захтевом Врховног јавног тужиоца указује да су побијана решења донета уз повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП у вези члана 56. ЗПП, јер Привредни суд у Београду, супротно цитираним одредбама Законика о кривичном поступку и Тарифи о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката, није досудио трошкове привредно - казног поступка окривљеном одговорном лицу АА на име награде браниоцу за састав два поднеска од 23.03.2019. и 28.09.2020. године, којима се указује на чињенице које говоре у прилог одбрани (Тарифни број 1. став 4. алинеја 11) јер исти представљају трошкове привредно - казног поступка о којима се одлучује у складу са одредбама члана 261. и 265. ЗКП.

Како у конкретном случају, из списка произлази да је бранилац окривљеног одговорног лица АА, поднео образложени поднесак дана 23.03.2019. и дана 28.09.2020. године, којим указује на чињенице које говоре у прилог одбрани, у вези оптужног предлога и описаних радњи извршења привредног преступа, уз достављање Уговора о раду, као и поднесак – предлог да се обустави поступак услед наступања апсолутне застарелости гоњења против окр.одговорног лица АА, то је по оцени Врховног суда побијаним решењима морало бити одлучено и о овим трошковима привредно - казног поступка, а према Тарифном броју 1. Тарифе о наградама и накнадама за рад адвоката.

Поред тога, окривљена одговорна лица АА и ББ, сходно одредбама члана 9. Адвокатске тарифе имају право и на накнаду стварних трошкова које су имали њихови браниоци за обављање поверених им послова изван седишта адвокатске канцеларије и то накнаду за превоз сопственим возилом на релацији Шабац – Београд - Шабац у висини од 30% од цене најквалитетнијег бензина по пређеном километру, а ради приступа у Привредни суд у Београду на таксативно наведене одржане главне претресе. Ово имајући у виду да је неспорно да је седиште адвокатске канцеларије бранилаца окривљених одговорних лица и то адвоката Косте Даниловића и адв. Владимира Хрстовића у ... и да из списка предмета произлази да су браниоци

окривљених одговорних лица у предметном поступку приступили наведеним данима на главне претресе у Привредни суд у Београду и то сопственим возилима.

Како је, дакле, побијаним правноснажним решењима учињена повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП, на шта се основано указује у захтевима за заштиту законитости Врховног јавног тужиоца, то је Врховни суд усвојио као основане захтеве и укинуо побијана решења, те списе предмета вратио Привредном суду у Београду на поновно одлучивање у смислу разлога изнетих у овој пресуди. У поновном поступку, суд ће имати у виду све примедбе из ове пресуде, те ће поступити по истима и с тим у вези утврдити висину награде и нужних издатака бранилаца окривљених одговорних лица АА и ББ, а у складу са одредбама Законика о кривичном поступку у вези члана 155 Закона о привредним преступима и Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката, након чега ће бити у могућности да донесе правилну и на закону засновану одлуку, за коју ће дати јасне и аргументоване разлоге.

Врховни суд је разматрао и део захтева за заштиту законитости Врховног јавног тужиоца да се примени одредба члана 489. став 2. ЗКП у погледу окривљених који нису обухваћени захтевима, али је нашао да нису испуњени законски услови за примену наведене одредбе. Врховни јавни тужилац у том смислу, евентуално може поднети нови захтев за заштиту законитости, у односу на окривљене који нису обухваћени овим захтевима, уколико су за то испуњени законски услови, при чему овај суд има у виду смисао и циљ „погодности здруживања“ у процесном праву, те несумњиву чињеницу да се она не може примењивати на одлуку о трошковима због правне природе питања права на трошкове и висине трошкова поступка, који увек зависе од диспозиције странака и о томе се не одлучује јединствено у кривично-правном смислу, иако неспорно трошкови могу настати у једном кривичном поступку против више окривљених, односно у другим казним поступцима који се спроводе сходном применом ЗКП.

Сходно изнетом, Врховни суд је на основу одредбе члана 492. став 1. тачка 1) ЗКП, донео одлуку као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Маша Денић,с.р.

За председника већа-судија
Мирољуб Томић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић